

BERBER HİKAYELERİ

Tiyatro Boğaziçi

ÖNOYUN-

KALFA: Kırmızı gül, demet demet,
Kırmızı gül, demet demet
Sevda değil bir alamet
Balam nenni, yavrum nenni

Gülnaz, bu sıralar sen de pek bir işve pek bir naz. İstanbul'dan buraya taşınmamız en çok da sana yaradı. Akdeniz havası açtı seni. Belli ki sevdin yerini. Günden güne güzelleşiyorsun, açıldın saçıldın valla. Bizim işler de bir açılsaydı. Çevren olmadı mı zor bizim gibi semt berberinin iş yapması. Allah'tan Güngör abla bizim ustaya inat açtı şu gözlemeciyi. Laf aramızda bizden çok iş yapıyorlar ha. Çok iş yapıyor dediysem, biz iş yapamıyoruz da ondan yoksa onların da sattığı 3-5 gözleme, bir şey değil anlayacağın.

(Aziz ile Güngör girer, Güngör elinde oklavayla Aziz'i kovalamaktadır)

GÜNGÖR: Ulan bütün gözlemeleri yedin bitirdin ulan.

AZİZ: Yahu hanım, ayıp oluyor kalfanın yanında. Sen de hep ot kokuyorsun şu gözlemenin içine, azıcık da et koysan şöyle sucuklu.

GÜNGÖR: O kadarını koyabiliyoruz ulan. Ver sen şunu bakayım.

AZİZ: Elinin hamuruyla bana karışma, çok kötü yaparım valla.

GÜNGÖR: Bana verdiğin sözleri ne çabuk unutuyorsun aziz. Bir, bundan böyle bana el kaldırmak yok. İki, dışarıda içki içmek hiç yok. Üç, bu gözleme de sen zıkkımlan diye değil, turistlere satılsın diye yapıldı, tamam mı? Tövbe yarabbim. *(Çıkar)*

AZİZ: Yahu hanım, sen yanlış anladın be güzelim be. *(Peşinden çıkar)*

KALFA: Aziz ağabeyi gördüm dün, vişne votka içerken gizliden. Güngör ablaya verdiği sözden sonra ilk defa. Delikanlı adamdır çıkmazdı sözünden ya, bıçak kemiğe dayandı. Söylemedi ama biliyorum, içten içe dönmek istiyor İstanbul'a. Haksız da değil be bir yandan, geçinemeyiz ki biz üç-beş gözlemeyle. Turistler de gidince kalırsız ortalıkta serserfil. Meraklanma kız, aç susuz bırakmam seni. Hem dur bak ben sana bir sır vericem. Güngör ablanın kardeşi *(Binnaz girer)* yaz tatili için buraya geldi. Ablasına yardım ediyor gözlemecide. Adı da seninkine benziyor, Binnaz. Ve ben ona şey oldum, ya anlarsın ya, şey oldum işte kız, aşık *(karşılaşırlar)* Binnaz.

BİNNAZ: Kalfa. Sucuklu gözleme sana yaptım. Aziz enişteme söyleme sakın. Hepsini o yer sonra. Ben artık gideyim, beklerler.

KALFA: Binnaz, bekle biraz. *(çiçek koparır, Binnaz'ın saçına takar. Binnaz koşarak çıkar. Kalfa bağlama çalmaya başlar)*

Kırmızı gül Binnaz Binnaz

Kırmızı gül, Binnaz Binnaz.

(Aziz girer)

AZİZ: *(kendi kendine)* Yine çiçekler, börtü böceklerle konuşmaya başladı. Bu çocuğun bir derdi var ya içine atıyor galiba. En iyisi ben bir konuşayım şu çocukla. Ne de olsa evladım sayılır. *(kalfaya)* Evladım ben sana kaç defa dedim, şu saksılardan, börtü böceklerden uzak dur, diye. Bu dükkanın hali ne böyle, berber dükkanı böyle mi olur. Tut ki bir müşteri girdi içeri.

KALFA: Buyursun gelsin usta. Sabahtan beri her yeri tertemiz yaptım ben. Bir tek yerleri paspaslamadım. Yine de tertemiz be usta. Zaten iki gündür gelen giden yok ki bizim dükkana. Sinek bile avlayamıyorum çünkü sineklerin bile uğradığı yok bizim dükkana.

- AZİZ:** Bırak ulan bu Güngör yengenin ağızlarını. Hamur açalım istersen dükkanı kapatıp, hamur. Ben bu duruma düşecek adam mıydım be. Vakti zamanında iğne atsan yere düşmezdi dükkanında, sıraya girerdi müşteriler, randevu verirdim birer birer. Ama şimdi ne oldu?
- KALFA:** Ne oldu usta?
- AZİZ:** Paslandım, çürümüş bir tekne gibiyim hayat denizinde. Dibe vurup duruyoruz dibe. Yok mu bir define avcısı bizi çıkaracak su yüzüne. Yok kardeşim yok. Yok ki bu teknede bir hazine. Ekmek teknesi, berber teknesi, berber dükkanı ulan burası. Sen bir berber kalfasıydın ben bir berber ustası. Ustaların piri, ustaların şahı. Ustura Aziz. Ulan sen koca ustura Aziz'i oklava Aziz mi yapacağını sandın ha? Şimdi ne istiyorum biliyor musun?
- KALFA:** Sucuklu gözleme mi usta?
- AZİZ:** Ne gözlemesi, ne gözlemesi? Şöyle kocaman, hafif kıvrıkcık, lahana gibi yumuşacık, bol saçlı bir kelle olacak. Okkalı bir tıraş çekecektim ona, burun kıllarını alacaktım, ense kökünü kazıyacaktım, kulak tüylerini yakacaktım, sonra da basacaktım kolonyayı, basacaktım kolonyayı (*kalfaya bakar*).
- KALFA:** Usta, daha dün kestini saçımı ya. Usta tipim bozuluyor sonra.
- AZİZ:** Evladım sadece favorilerini düzelteceğim, gel buraya. (*makasla kalfayı kovalar*)
- KALFA:** Usta ya, usta ya, tipim bozuluyor. Kısmetim kapanıyor sonra ya.
- AZİZ:** Bak bak bak, derdini anladım ben bu çocuğun. Gel sana derman olayım.
- KALFA:** (*makası gösterir*) Usta.
- AZİZ:** Al ulan bıraktım. Eee, geldi bahar ayları çaldı gönül yayları ha. Turistlere mi göz koydun lan. Nece konuşuyunuz, nasıl anlaşıyorsunuz. Tarzan seni.
- KALFA:** Yok be usta, ne turisti.
- AZİZ:** Seni yere bakan, yürek yakan. Oğlum kızlar seni bu halinle beğenmez ki?
- KALFA:** Ne diye beğenmesin usta?
- AZİZ:** Saçların! Saçların da meymenet yok evladım, gel buraya. Tavuk götü yapacağım. (*Koşuştururlarken senarist girer*)
- SENARİST:** Çekemem kardeşim ben o herifin ağız kokusunu, çekemem. Allah bir amca vermiş gerisini koyuvermiş. Prodüktörün yeğeni diye her türlü kapisini çekiyoruz jön prömiye bozuntusunun. Ama ben biliyorum ona yapacağımı. Ben o herifi öldüreceğim len öldüreceğim. Saçma sapan konuşma, senaryo icabı yani zaten ben sana da kızgınlım, güzelim senaryoyu piçe çevirdiniz. Allah'ınızdan bulun, amcasına dua etsin o jön prömiye bozuntusu. Hadi kapat, kapat. (*Azize*) Herifin oyunculuğun o'sundan haberi yok, kalkmış bir de senaryoyu beğenmedim diyor. Ben bu adamı var ya öldüreceğim. Oturdum ama, sıra yoktu değil mi?
- KALFA:** Yok abi.
- AZİZ:** Aslında epey bir sıra var, isim yazdıranlar, saat alanlar ama size bir kıyak yapalım. Hoş geldiniz efendim hoş geldiniz. Nasıl bir model arzu ederdiniz acaba?
- SENARİST:** Kes işte şöyle ya, saç al, sakal al, rahatlayalım. Yüzümüzün güzelliği ortaya çıksın.
- AZİZ:** Emriniz olur efendim, emriniz olur. (*tıraşa başlar*) Hayrola birader, meslek neydi acaba, artist misiniz? Yüzünüz pek bir güzel de maşallah!
- SENARİST:** Sağol teşekkür ederim ama değilim Allaha şükür. Senaristim, yani yazar sizin anlayacağınız. Tv'de gördüğünüz artistler var ya, onları biz konuşTURURUZ. Yani

inanır mısın, biz olmasak, iki kelimeyi bir araya getiremez bu andavallar. Mal mal bakarlar kameraya ben burada ne diyecektim diye.

AZİZ: Biz berberler gibisiniz desenize. Yani nasıl ki siz olmadan artistler konuşmaz biz olmadan da insanlar aynalara bakamaz. Çünkü bizizdir şekil veren insanların kafalarına suratlarına. Ki surat suretidir aslında ardında olan asıl suratın. Buradan da şuraya gelmek istiyorum, ah efendim ah, ne kafalar ne suratlar geçti şu ellerimin arasından, avukat kafası, kaymakam kafası.

KALFA: Doktor kafası, mühendis kafası.

AZİZ: Mebus kafası. Ama size bir şey itiraf edeyim mi. Hiçbiri bir sanatçı kafası gibi olamaz. Bir senarist kafası gibi asla. Baksanıza Diyarbakır karpuzu gibi maşallah.

SENARİST: Sağol sağol teşekkür ederim

AZİZ: Rica ederim efendim, rica ederim.

SENARİST: Gelen giden çok galiba size, avukatlar, mebuslar. Yerlisi misiniz buranın?

AZİZ: Hayır efendim, ben aslen ve doğma büyüme İstanbulluyum.

SENARİST: Ben de İstanbulluyum, hemşeriyiz desene?

AZİZ: İstanbullu musunuz? Vay be gözünü sevdiğimin İstanbul'u. Bana İstanbul'u anlatın, şehirlerin şehrini anlatın, insanlar gülüyordu deyin, eğleniyordu deyin trende, vapurda, otobüste. Yalan da olsa söyleyin hoşuma gidiyor.

SENARİST: Yalan değil ya, gülüyorlar eğleniyorlar, sabahlara kadar dans ediyorlar. Bir gece kulüpleri açıldı, Etiler'de, Ortaköy'de, bomba gibi valla. Geçen gün gittik biz de manitayla beraber.

AZİZ: Çok şahane efendim, çok şahane. Benim de bir evim vardı Bahçelievler'de vakti zamanında, ev dedimse o da kira. Hemen yanı başında da bizim berber dükkanı. Vallahi inanın tam bir günde 24 saat içinde İstanbul'dan buraya taşınmaya karar verdim.

KALFA: Ustam doğru söylüyor tam bir günde.

AZİZ: Gerçi iyi mi ettik kötümü, gayrı orasını Allah bilir.

SENARİST: Bir günde ha. Yani öyle bir olay oldu ki sadece bir günde gelip buraya yerleştiniz. Mesela... İçtiğiniz su ayrı gitmeyen askerlik arkadaşınızı karınızın koynunda yakalayıp temizledikten sonra gelip buraya yerleştiniz. Yeni bir sayfa açtınız hayatınızda. Başlangıçta her şey çok normal gidiyordu, planladığınız gibi. Bir berber dükkanı, sessiz bir kalfa, (*dükkanı incelerken*) sizi gidi saksıda güller, oo sotada vişne votka, maşallah.

KALFA: Usta!

AZİZ: Oğlum, efendim arada ufak tefek.

SENARİST: Ta kii... (*düşünür*)

AZİZ: Fazla zorlamasaydınız efendim.

SENARİST: Ta ki arkadaşınız yakınları, yani sizin hasımlarınız izinizi bulana dek.

AZİZ: Yok be birader sen de amma yazdın ha. Gel abi otur sen şöyle. Fazla kasma sen, yorulma. Ben anlatırım sana hikayenin gerisini. Efendim o gün benim doğum günümdü. Hiç unutmam doğum günümünden bir gün evvel İstanbul'da hafif bir sarsıntı olmuştu. Herkes can havliyle don paça dışarıda. Ben de aynı vaziyetteyim efendim. Ayıptır söylemesi, tam büyük abdest durumları, motoru bozmuşuz, cır cır olmuşuz, böyle paçalardan. neyse efendim neyse, yani herkeste bir panik bir telaş, hiç kimse içeri girmek istemiyor. İşte o sırada efendim bizim apartmanın sahibi şerefsiz Mehmet Ali koşup geldi. "Aha böyle bileğim kadar demir koydum. Kendi ellerimle yaptım bu apartmanı" dedi. Hepimizi

sakinleştirdi. Ama bizim zemin katta oturan yaşlı Sakine hanım bir türlü sakinleşmek bilmiyor. Kusura bakmayın efendim bizim çenemiz fazla açıldı, meslek hastalığı.

SENARİST: Yok anlat sen, ben dinliyorum.

AZİZ: İşte, ne olduysa ertesi gün oldu. Tesadüf de benim doğum günüm. Erkenden açtım bizim dükkanı, bakkaldan jilet almaya gittim.

SENARİST: Jilet...

AZİZ: Jilet efendim jilet bildiğimiz berber jileti. Meğer Sakine Hanım da gitmiş benden evvel süt almaya.

SENARİST: Süt...

AZİZ: Süt efendim süt bildiğimiz inek sütü.

SENARİST: Jilet ve süt.

AZİZ: Jilet ve süt efendim, jilet ve süt. Valla efendim siz görecektiniz o apartman sahibi Mehmet Ali'yi. Boşuna dememişler "götü yere yakın olandan korkacaksınız" diye, aynen o misal.

(müzik girer, ışık kararır)

BAKKAL

(ışık açıldığında bir bakkal tezgahı, masada oturan Mehmet Ali telefonla konuşmaktadır)

MEHMET ALİ: Evet, 5. kat, 7 numaralı daire. Yazıyor musun? 85 metrekare, iki oda bir salon. Kuzey tarafı. Tamam mı? En son 6. kat, 8 numaralı daire. Burası çatı katıyla birleşik. Evet, dubleks oluyor yani. Kendi zevkime göre yapmıştım ben burayı. Kendim oturuyorum zaten. 5 oda bir salon. İki tane banyo var, üç tane tuvalet. Evet, evet.. Bana bak, Emlakçı Cemalettin, kapatıyorum artık, acelem var benim. Dediğim gibi, bütün daireleri satabilirsin. *(Sakine girer)* Yap artık bir şeyler. Nasıl niye? Ülen sana ne niyesinden, serseri! *(Sakineyi görür)* Oldu, hürmetler ederim, bekliyorum bir gün mutlaka, buyrun gelin, bir çayımızı için. Olmuyor tabii böyle, siz Almanyalarda biz burada.Tabii, tabii, saygılar, yengeye selam.*(Sakine'ye)* Askerlik arkadaşı. Kıbrıstan. Hidayet. Hataylı olur kendisi. Kaç yıl sonra, bak allahın işine. Aklıma geldi bir, arayayım dedim, öyle bir hislenmişim. Hayrola, bir şey mi lazımdı?

SAKİNE: Bakkal dükkanı değil mi burası? Bir şişe süt ver bakayım oradan. Dün gece gözüme bir damla uyku girmediydi. Nasıl sallandık öyle. Ev tepemize çökecek zannettim valla.

MEHMET ALİ: Yaa, hiç bir şey olmaz. Kendim yaptım ya kendim..

SAKİNE: Yok, yok! Benim hiç içime sinmiyor. Belediyede bir mühendis var tanıdık, onu çağırıp baktıracağım.

MEHMET ALİ: Sakın ha! *(Süt düşer)* Allah cezanı yere düştü. Naylondan yapıyorlar bunları hiçbir şey olmuyor gari. Ne diyecek şimdi mühendis sana? Orası çatlak diyecek, burası çürük diyecek. Benim bir tane inşaat mühendisi arkadaşım var, onu getirelim bir tadilat yapsın diyecek. Para tuzağı hepsi. Şirket bunlar, şirket! Yol buluyorlar.

SAKİNE: Senin tuzun kuru tabii, en üst katta oturuyorsun. Sattın bize 1. kattan evi. Romatizma oldum, deftere yazarsın. Ben çürüdüm ben, duvarlar nasıl sağlam kalsın?

MEHMET ALİ: Ee... Yaş da olmuş seksen beş Sakine hanım. Bırak olsun artık o kadar. *(Sakine duyar)* Sepeti sallandır sen aşağıya bir şey istediğin zaman, zahmet etme.

SAKİNE: Aman, aman, sağol. (*Sakine çıkar*)

MEHMET ALİ: Ülen kariya bak be. Dır dır ede ede genç yaşta gönderdi adamı mezara. Yüce Allahım düşman başına vermesin böyle kariyı. .. Yarabbim. Sen büyüksün. Sen bana bir can verdin, onu benden geri alacak olan da sensin. Bin şükürler olsun sana güzel yarabbim. (*teybe bir kaset takar, uyuklamaya başlar*)

Kaset: *İslamın Mücahitleri. Bölüm iki. Kısım bir. Yedigâr Vakası. Hazreti Hamza çekince o mübarek kılıncı yedigârı, (Aziz girer) cenk meydanı bir nur ışığına boğuldu. Kafir düşman o sırada şöyle konuşuyordu: Nasıl olur! Bu kadar eziyet ettiğimiz bir kişi nasıl hala cenk edecek kuvveti kendinde bulur!*

AZİZ: Ulan bu herif de her seçim dönemi öncesi nabza göre şerbet vermeyi nasıl da biliyor. (*teybi kapatır*) Hop, kalksana ulan, dükkanı götürseler haberin olmayacak.

MEHMET ALİ: Ay, içim geçmiş be, sıcakta.

AZİZ: Hayrola komşu, dün gece pek uyuyamadın galiba, deprem olur da tepene çöker diye ha?

MEHMET ALİ: Yaa, hiçbir şey olmaz maşallah. Kendi ellerimle yaptım ben bu apartmanı evelallah. Bileğim demir koydum aha bu kolonların içine hep. (*Ön taraftaki kolonları gösterir ama kolon yoktur.*)

AZİZ: Hangi kolon ulan? Hangi kolon? Kolon molon göremiyorum ben burada!

MEHMET ALİ: Fazlaydı ya fazlaydı da ondan kestirdim.

AZİZ: Ulan bırak. Üç metrekare daha büyüteceğim diye dükkanı, kestiniz lan apartmanın kolonlarını.

MEHMET ALİ: Len şarhoş berber, bana bak, fazla konuşup da asabımı bozma sabah sabah. Bak hem ben sana ne diyeceğim. Kaç para kira veriyorsun sen o arka taraftaki dükkana?

AZİZ: İki yüz.

MEHMET ALİ: Oraya ha? Yazık. Al burayı sen, kuaför açarsın allahıma. Taksit yaparız. Kira öder gibi, azıcık daha fazla verip dükkan sahibi olursun. Hem orada çingenin kürdün bitli pireli saçıyla uğraşacağına, gel burda, dört tane sandelye atarsın, kadın kuaförü bile açarsın şerefsizim. Hem senin tazenin de ismini verirsin, hoşuna gider karının, gönlünü yaparsın.

AZİZ: Güngör Bayan Kuaför Salonu. Güngör, bana bu yaşımda yeniden sevmesini hatırlatan kadın. Söyle bakalım nasıl olacak bu iş?

MEHMET ALİ: Orası kolay, sen bir yol kararını ver hallederiz.

AZİZ: Ulan düzrü. Kafamı karıştırdın gene benim. Haydi eyvallah.

MEHMET ALİ: Yürü, bakayım. Şuna bak Alain Delon'un gençliği gibi maşallah. Oniki dev adam seni! Ulan 50 yaşında adam gencecik kızı almış, şeytan diyor, boz nikahı, ama bizim karı bizi pırasa doğrar gibi keser valla..

SAFİYE: Ulen Mehmet Ali! Tansiyonun yok mu senin. Kaç tane şeker atıyorsun sen onun içine, iyi artık, bir avuç da üzüm atayım, hoşaf diye iç. Boşalt bakayım yarısını şuraya.

(*Mehmet Ali çayı başka bir bardağa paylaştırır.*)

MEHMET ALİ: Al bakalım. Afiyet olsun. Kadın bir şey diyeceğim sana. Ne zamandır aklımda, araya iş giriyor unutuyorum. Kadın ben var ya, zamanında bu apartman.

SAFİYE: Topladın mı sen kiraları?

MEHMET ALİ: Ha, burda. Yedi numaradaki o Kenan serserisi gene vermedi. Sen görürsün, ben görürüm, mutlaka alalım. Kaptırmayalım paraları bu serserilere. Dördüncü ay

oluyor bu. Yok iş bulamamış da, eli dardaymış da. Biz ne yapalım? Bütün gün keman çalmasını biliyor evde gıy gıy.

SAFİYE: İyi, dolar alalım o zaman. Dolar fırlayacakmış, iki milyonu bulur diyorlar.

MEHMET ALİ: Ülen kadın, savaş çıkacak Irak'ta üç vakte kadar, hiç yükselir mi dolar? Euro alalım biz.

SAFİYE: Yaa, burası Türkiye, her yerde düşer de bizde yükselir.

MEHMET ALİ: İyi madem. Dolar alalım biz. Bana bak bırak şimdi onu bunu. Ben sana ne diyeceğim.. Gözüme uyku girmedi kadın ya dün gece. Rahmetli babacığımı gördüm rüyamda, bak gari sen. Nasılsınız oğlum dedi. İyiyiz babacığım dedim, sen nasılsın oralarda dedim. Hayrola dedi, dün gece deprem olmuş galiba dedi. Bak artık sen. Oldu ya babacığım dedim. Sen nerden biliyorsun dedim. Bilirim deyus dedi, bilirim dedi, çünkü ben salladım sizi ben dedi. Ondan sonra tuttu bir boğazımdan, kafamı duvarlara vura vura sabaha kadar salladı ya kadın. Hanım, galiba rahmetli babacığım bu öfkesinde biraz haklı, zira şöyle ki, zamanında ben bu apartmanı yaparken.

SAFİYE: Çok yedin sen çok. Yatmadan önce yersen iki tane yumurtayı midem kazındı diye, kabuslar görürsün böyle.

MEHMET ALİ: Bir şey diyeceğiz ya, araya girme bir, dur!

SAFİYE: Eksik ya bu para. Küçük damat kirayı vermedi mi daha? Hala ısınmadım ben o çocuğa. Gittin verdin kızı elin Kürdüne. Adetleri başka, huyları başka.

MEHMET ALİ: Başka olabilir n'apalım. Kafayı çalıştırsana azıcık sen. Diyarbakır Meyve Halinin yarısı adamların kontrolünde. Bak hem çocuğun büyük kardeşi Veysi milletvekili adayı da oldu AK partiden. Hem bilmeden etmeden konuşuyorsun. Hadi bakalım Safiye Sultan bir kahve yap da içelim karşılıklı. Hem bir yol konuşuruz, kapatırız falımıza bakarız, bakalım şu rüya hayır mıymış, şer miymiş.

SAFİYE: Ne kahvesi be adam. Kalksana bakayım oradan, kımıldan azıcık. Zelzeleden sonra bizim salonun duvarındaki çatlak iyice açılmış. Git bir usta bul gel.

MEHMET ALİ: Açılır tabi. İki çift laf edelim diyoruz, dinlemiyorsun ki. Kime söylüyoruz.

SAFİYE: Oh, erkek adam oturur dururmuymuş öyle karpuz gibi! Büyüyecek misin bu yaştan sonra! Hadi kalk.

MEHMET ALİ: Vallahi bana göre hava hoş. Sen bilirsin. Zaten koymuşsun tereyağını çorbaya, kalkamıyoruz ki yerimizden.

SAFİYE: Yemeseydin üç tabak kıtlıktan çıkmış gibi. Hadi uç da kon!

(Mehmet Ali kalkar, tam çıkmak üzereyken)

MEHMET ALİ: Şş... Bana bak. Akşama şöyle bir dolma yap da hem yiyelim, hem konuşalım.

SAFİYE: Yarabbiciğim adamın aklı boğazında! Çatla emi! Hadi git be adam. Yarım dönüm bostan yan gel yat Osman!

(Mehmet Ali çıkar elinde bir bidonla geri gelir)

MEHMET ALİ: Bak gari kadın, şuna bak. Hiç güzelim bidon atılır mı çöpe. Dört numaradakiler çöp diye çıkarmış dışarı. Al bunu, güzelce bir yıka, turşu kurarız içine. *(Safiye alır içeriye götürür, Mehmet Ali arkasından konuşmaya devam eder)* Lahana konur, büber konur, acur konur içine, havuç konur.

SAFİYE: Ülen adam, kocadıkça zevzekleşiyorsun sen.

MEHMET ALİ: Üfff, konuşup duruyorsun be! Bir şey diyeceğiz ya!

SAFİYE: Adam sen kocadıkça alıklaşıyorsun hadi söyle bakalım! Hadi dinliyorum, söyle bakalım. Haydi, söyle!

MEHMET ALİ: Kadın, bugüne kadar senden sakladığım için özür dilerim. Pişmanım. Babacığım, senden de özür dilerim, mezarında rahat uyu. Kemiklerin sızlamasın. Bir hata ettim, gençlik akli beni bu yollara sevk etti..

SAFİYE: Ülen adam çıkarsana ağzındaki baklayı!

(Sakine girer, ama görmezler)

MEHMET ALİ: Kadın, bu apartman çürük. Hem de öyle çürük ki, yarın 5 şiddetinde deprem olsa bu apartman tepemize çöker.

SAFİYE: Amanın adam, sen yapmadın mı bunu, o nasıl laf?

MEHMET ALİ: Kolay mı sanıyorsun sen yedi katlı apartman dikmeyi!*(Safiye Sakineyi görür Mehmet Aliyi susturmaya çalışır, Mehmet Ali dinlemez devam eder)* Kadın, söylemeye utanıyorum ama çaldım, malzemedem çaldık. Beş tane demir gerekiyorsa, iki koyduk. İki torba...

SAKİNE: Ulan namussuz, ulan şerefsiz utanmadın mı ha bana bu çürük evi satmaya! Zaten sattığın süt de bozuk, al şunu sütü bozuk! Seni rezil edicem, mahkemelerde sürüm sürüm süründürücüm.

MEHMET ALİ: Hadi bakalım, kim kimi süründürüyormuş. Kaç tane adam tanıyom ben be yukarılarda, haberin var mı senin? Üç gün sonra seçimler bir olsun, o zaman görüşürüz.

SAKİNE: Demek öyle görürsün sen. Komşular komşular yetişin, duyduk duymadık demeyin çürükmüş bu ev çürük!

AZİZ: Hayrola komşular, ne bu kavga gürültü böyle. Neler oluyor bize yahu, neler oluyor! Mehmet Ali, ben düşündüm senin dükkanı almaya karar verdim.

SAKİNE: Dur oğlum dur, sakın o dükkanı alayım deme. Kandırıyorlar seni. Bak kulaklarımla duydum, çürükmüş bu apartman, sabah ben süt almaya gelmiştim, bir mühendis çağırılmalı dedim, istemedi. Sonra sattığı süt bozukmuş ben sütü geri vermeye geldim, o sırada bu karısına anlatıyordu.

SAFİYE: Sus be koca karı sus, yanlış anladın meseleyi sen, ortalığı boşu boşuna velveleye verme. *(Sakine ve Safiye sessiz oyunla kavgaya devam ederler)*

AZİZ: Ulan düzü bu kadın neler söylüyor böyle? Apartman çürük falan diyor, yoksa bana çürük dükkan mı satmaya çalışıyorsun ha?

MEHMET ALİ: Ya allah aşkına Aziz, dinleme şunu, öyle konuşuyor saçma saçma.

(İçerden sesler gelmeye başlar, hamallar girer)

SAKİNE: Ulen Mehmet Ali, kiracılar duydular evin çürük olduğunu, taşıyorlar birer birer!

AZİZ: Sakine hanım sen bilirsin, birileri mi taşıyor?

SAKİNE: Taşınmıyorlar kaçıyorlar, anladılar bu evin çürük olduğunu

MEHMET ALİ: Hanım git bak bakalım, bizim kiracılar olmasın sakın. Bu devirde kimseye güven olmaz!

SAFİYE: Tamam ben hemen bir yol gidip bir bakayım.

(Safiye çıkar, ardından da Sakine çıkarken...)

SAKİNE: Kaçıyor insanlar kaçıyor engel olmaya çalışma!

(Mehmet Ali dükkanına girer, üzerindeki ışık kararır, Aziz hamallarla konuşur)

AZİZ: Evladım hayırdır, biri mi taşıyor.

HAMAL: Ağabeycim yukarda bir film oynanıyor, hicran valla hicran. O kadar haciz gördüm, vallahi böylesini görmedim. Kadının biri var çıkmış sandalyenin tepesine giden eşyalara bakıyor, sonra onun kocası, sen daha iyi tanırsın...

AZİZ: Kenan Bey!
Hamal: Hah keman bey, elinde kemanı gıy gıy keman çalıyor. Ben gecekondularda da haciz gördüm ama okumuş adamın kendini paralaması bir başka oluyor.

(ışık kararır, müzik ve hamal gürültüleriyle bir sonraki sahneye geçilir.)

HACİZ

Sahne karanlık, gürültüler var, eşyalar toplanıyor, lokal ışık aydınlanırken sandalyenin üzerinde üzgün ama mağrur olmaya çalışan gururu kırılmış bir 'aristokrat' hanımefendi görürüz.

EZGİ: Amca, bari benim eşyalarım dokunmayın yaa.
HAMAL2: Amma eşyaları varmış be, zaten kafam şişti sabahtan beri gıy gıy da gıy keman.
HAMAL1: Öyle deme lan içli çalıyor herif
MEMUR: Söylenmeyin, söylenmeyin.
EZGİ: Hop, o bilgisayarı götürmek için önce benim ölümü çiğnemen gerekiyor.
HAMAL3: Bak kızım, zaten sabahtan beri üç kuruş paraya çalışıyoruz, sen de başımızın etini yeme, Sabahattin Abi!
MEMUR: Kızım işimize mani olma, geç oğlum geç oğlum.
EZGİ: Anne ya, anne. Şşşt! Anne! Sana diyorum hop. Cevap versene. Baksana bilgisayarımı da götürüyorlar.
SÜHEYLA: Aman allahım çeyizlik sehpararımı götürüyorlar.! Oğlum, dikkatli taşıyın onlar antika. Evin en güzel köşesine yerleştiresin onları yeni sahipleri, tıpkı benim bir zaman yaptığım gibi.
EZGİ: Anne, kendine gel, kendine. Başlıyacağım sehpararından, bilgisayarımı götürdüler birşeyler yap.
SÜHEYLA: Eşyalarımız değil kızım, sanki hayatımız gözlerimin önünden geçiyor. Bak şu miki fare desenli perdeler mesela; onlar senin çocukluğun.
EZGİ: Kafayı yemiş bunlar yaa. Biri sabahtan akşama kadar keman çalar, öbürü sandalye tepelerinde afrodit pozlarında. Ne bu yaa, eşyalarım gidiyor, kimsenin beni iplediği yok. *(Ezgi çıkar)*
SÜHEYLA: Kenan.! Bu kadar duyarsız olamazsın. Kes şu kemanı da seyret şu manzarayı. haciz değil bu; sanki kocaman bir elektrik süpürgesi.! Dayanışlar evimin kapısına, ne var ne yoksa dışarı çekiyorlar. Götürdüğünüz yemek takımı, o vazo. biblolar. hiç ince belli bir tuzluk ve karabiberlik gördünüz mü aralarında; hani üzerlerinde gül desenleri olan? Onlar benim genç kızlığım .
MEMUR: Mutfağı boşalttınız mı mutfağı? Hiçbir şey kalmasın. Bulaşık makinası, fırın mırın ne varsa toplayın.
SÜHEYLA: Kenan.? Duyuyor musun şu şingirtıları. O şingirtılar, o mutfak robotu, fritöz, mikro-dalga fırın, kettle, elektrikli el gırgırı, espresso kahve makinası, zaman ayarlı yumurta kaynatıcısı, ekmek kızartma makinası, büyük tost makinası, küçük tost makinası, elektrikli ızgara ve bulaşık makinası; benim otuzlu yaşlarım. Biraz düze çıkmış otuzlu yaşlarım onlar benim .
MEMUR: Hadi beyler çabuk tutun elinizi, Kadıköy'de bi halıcı var daha onu hacze gitcez.
SÜHEYLA: Kenan. Kes şu kemanın sesini. Çık da birşeyler yap. Ah, benim kırklı yaşlarım.! Artık gidemediğim fitness centre, kaybedilen kulüp üyelikleri, elden çıkartılan arabam -ve hepsinden daha değerlisi- haraç mezat giden yazlık. Ah, süheyla. limiti dolmuş bir kredi kartı gibi geçersizsin artık. Yaş kırkiki; ve çıktığın

merdivenleri birer birer geri ineceksin şimdi. Ve kocan keman çalacak. Sanki hiçbirşey olmamış gibi.

(hamallar kavga etmeye başlar)

KENAN: *(girer, Süheyla'nın yanına gider)* Beyler, ne bu ya.? Ne bu kardeşim.? Dağdan mı geldiniz siz.? Sabahtan beri ya sabır ya sabır sesimi çıkartmıyorum diye siz beni adam değil mi sandınız.? Tamam, borcumuz var, ödeyemedik, haciz koydular, siz de işinizi yapıyorsunuz, eşyaları götürüyorsunuz. ama bu kadar gürültü niye? Keman çalışıyoruz arkadaşlar içerde. Bunu olay haline getirmenin bir alemi var mı? Var mı? Yok.

SÜHEYLA: Kenan!

KENAN: Hayır Süheyla, kolay değil bu yaştan sonra bu alette ustalaşmak. Sabır istiyor, dikkat istiyor.

MEMUR: Pardon beyfendi. özür dileriz. Zaten bitmişti bizim iş, bir imzanızı alabilir miyim? *(Kenan imza atarken hamallar Süheylanın sandalyesini de alırlar)*

SÜHEYLA: Kenan.? Nasıl bu kadar zirvalayabiliyorsun, anlamıyorum.! Eşyalarımız gidiyor elden, yuvamız çatırdıyor, sen bi şey olmamış gibi sessiz olmalarını istiyorsun.

KENAN: Ne yapabilirim Süheyla.? Olan olmuş zaten.

SÜHEYLA: Ne bileyim.? En azından benim yaptığımı yapabilir; ağlayabilir, üzülebilir, kendini eşyaların önüne atıp, “cesedimi çiğnemedemeden asla” diyebilirsin.

KENAN: Bak Süheyla, tamam kabul, battık. Dibe vurduk. Çöktük. Bunu bir de trajedi haline getirmenin ne alemi var.? Ne öyle çanağın çömleğin arkasından gözyaşı dökmeler. Soğukkanlı olmalıyız Süheyla dışarıda bizim gibi daha nice..

SÜHEYLA: Bana bak Kenan!. Sakın bana züğürt tesellisi yapıp, halimize şükretmemiz gerektiğini söyleme.!

KENAN: Tam olarak bunu söylemeyecektim aslında.

SÜHEYLA: Kıvırma.! Utanmıyorsun di mi şu halinden.? Kırkındasın oğlum sen, 20'sinde değil. Bir eşin, bir çocuğun, unuttuysan söyleyeyim, parmağında bir yüzüğün var. Sadece kendini düşünemezsin. çık da dışarı evinin erkeği ol.! İşten atıldığından beri, kapandın odana, o uyduruk kemanınla başımızı şişirip duruyosun. Üstelik, şu haline bir bak, saçını uzattın, traş olmuyosun, kirli sakal kirli sakal, leş gibi kıyafetlerle dolanıyorsun evin içinde; serseri misin oğlum sen.? Evli barklı adamsın. Gerçi, evin artık tam takır kuru bakır ama.

KENAN: Üniversitedeyken öyle demiyordun ama. Manzarada kemanla sana yıldızların altındayı çalarken için gidiyordu için... Benim gönlüm sarhoştur, yıldızların altında. Hem hatırlamıyor musun: bir keresinde saçlarımı kestirmiştim de... Sevişmek ah ne hoştur, yıldızların altında... Nasıl da kızmıştın aile babasına benzemişsin diye? Yanmam gönlü...

SÜHEYLA: Canım o zaman gençtik daha, hem Ezgi de yoktu henüz. Lafı çevirme Kenan, ailenin geleceğini kurtarmak senin görevin. Çık da dışarı iş ara.! Ama önce bir berbere git, saç sakal traşı ol, adam gibi birşeyler giy. Bak bana; her ne kadar eskisi gibi mangolardan giyinemeyip perşembe pazarlarına mahkum olsam da, yine dikkat ediyorum üstüme başıma.

KENAN: Niye sinirleniyorsun Süheyla? İş veriyorlar da ben beğenmiyorum sanki. Olmuyor! Kimse bankası fona devredilmiş eski bir 'risk manager'in yüzüne bile bakmıyor. Ben de boş zamanlarımı faydalı bi amaç için geçiriyorum. Belki yanlış yaptım ben, ne biliyosun.? Hiç bırakmayacaktım gençliğimde kemanı. İşletme okuyacağıma, konservatuar okuyacaktım. Ama babam 'olmaz oğlum, torpilin olmadan giremezsin oraya' demişti. Eğer konservatuvara girseydim, belki de bu gün Paris'in, New York'un en aranan kemancılarından biriydim.

- SÜHEYLA:** Belki de ben yanlış yapmışımdır Kenan! Sen işinde yükselip benim iki katım kazanmaya başladığında, ‘sen çocuğa bak ben çalışırım, hem seninki de maaş mı?’ diye işten çıkartmıştın beni? Manzarada kemanınla yıldızların altındaydı çaldığını hatırlıyorsun, bunu da hatırla! Mesleğimi unuttum, alelade bir ev kadını oldum senin yüzünden. Şimdi bana periyodik cetvelin hangi elementle başladığını sorsalar hatırlayamam. Peki, sen ne verdin bu özverimin karşılığında bana? Bir zaman dolu olan, ama şimdi bomboş bir ev. Evimi boşaltmadılar Kenan, hayatımı boşalttılar.
- KENAN:** Ben en iyisi gideyim keman çalışayım, malum sınav var önümüzdeki ay. Paganini’nin bir parçası üzerinde çalışıyorum. Dinlemek ister misin? Peki, iyi günler.
- SÜHEYLA:** Defol git. *(Kenan çıkar)* Çıkma o odadan, gözüm görmesin seni.!
- EZGİ:** *(cep teliyle konuşarak girer)* Abi, nasıl aileye doğmuşum ben yaa.. Gül gibi kızları var, bakmasını bilmiyolar; babam var ya, beni görmüyor bile, görmüyor. Yani ekonomik ve duygusal olarak çok kötü depresyondayım. Şşt, baksana, hani şu benim şey vardı ya - Mert. Evet işte o kepçe kulak. Var ya o adam benim falıma çıktı. Ya biliyorum, tipsizin teki. Ama en azından çocuğun arabası var. *(annesinin dinlediğini fark eder)* Tabi kızım babası zenginmiş onun. Para babasıymış. Bizimki gibi Şam babası değilmiş yani. Yerim ben öyle babayı ya. Ben öyle babanın göbeğini kaşırım. Babam benim.
- SÜHEYLA:** Ezgi!
- EZGİ:** Hadi kızım hadi. Gitti kontürler. Unutma, ben artık fakir bi kızım. *(Süheyla’ya döner)* Merhaba anne. Önemi değil... Herhangi biri... Anne beni bu evde basıyorlar. Dışarı çıkmam lazım. Ama param yok. Babama sorar mısın biraz para verebilir miymiş?
- SÜHEYLA:** Kızım, sen durumumuzu görmüyor musun? 10 aydır maaş mı giriyo bu eve, bak kredi kartı borçları yüzünden başımıza neler geldi!
- EZGİ:** Bana ne ya, bana ne! Sizin hatalarınızın bedelini niye ben ödüyorum ki? Hiç bir sosyal çevrem falan da kalmadı zaten, bak anne şimdiden söyleyeyim böyle giderse ben kafayı yiyeceğim ha.
- SÜHEYLA:** Sus kızım, böyle konuşma!
- EZGİ:** Konuşurum tabi, hayat mı bu ya. Ne güzel Ataköy’de takılıyorduk, Bahçelievler’e düştük; koleje gidiyorduk devlet lisesine gitmeye başladık; siz şimdi beni seneye özel üniversiteye de göndermezsiniz beni, n’apacağım ben yaa. Hıı? Nez yarışmalarına falan mı katılsam. Artık babam çalar, ben oynarım. Anne bak, nasıl depresyondayım, ellerim titriyo.
- SÜHEYLA:** Kızım benim. Merak etme, herşey düzelecek. Sen, ben ve baban eski mutlu günlerimize döneceğiz.
- EZGİ:** Atma anne. Nereye dönüyoruz, şu eve taşındığımızdan beri bir günüyü gördük mü? Anne, taşınalım buradan yaa, gidelim.
- (Aziz, Sakine ve Safiye girerler.)*
- SAFİYE:** Dur be kadın, çekil yolumdan. Hayrola Süheyla, nereye götürüyorsunuz eşyaları. Taşınıyor musunuz yoksa, ev sahibine haber vermeden?
- SAKİNE:** Kaçıyorlar işte, kaçıyorlar. Aferin kızım gidin buralardan, çürük bu ev çürük!
- AZİZ:** Yahu!
- SAFİYE:** Ne çürüğü be! Sapasağlam bu apartman. Kocam kendi ellerinle yapmış, nah bu koca karının varisli bacakları kadar tombul tombul demirler koydurmuş apartmanın temeline.

AZİZ: Yahu ne depremi, ne taşınması, anlatamıyorum ki, hamallarla konuştum ben diyorum size!

SÜHEYLA: Yaa, ne taşınması! Fazla eşyaları elden çıkaralım dedik de.

EZGİ: Yaa, bunlar gidecek yenileri gelecek! *(Kenan girer.)*

KENAN: Süheyla, Süheyla, nota defterimi ve ayaklığımı bulamıyorum, sakın şu haciz memurları götürmüş olmasın.

SÜHEYLA: Kenan naptın? Ev sahibinin yanında söylenecek laf mı bu?

EZGİ: Baba bütün karizmayı reset ettik yaa.

KENAN: Hatırladım, balkon. Bizim balkondaydı.

EZGİ: Baba.

KENAN: Yoo, yoo, siz rahatsız olmayın ben kendim alırım. *(Kenan çıkar.)*

SAFİYE: Ne haciz mi geldi size. Vah başıma gelenler, ah Safiye kadın bir bu eksikti. Niye söylemiyorsunuz haciz geldiğini, malum dört aylık kira borcunuz da biriktiydi zaten. Şimdiye kadar fakir bunlar, günahı diyorduk, idare ediyorduk. Ama bizim de elimiz sıkışık bu aralar, ne yapacağız şimdi?

AZİZ: Allah gözünü doyursun be Safiye kadın, insanlık öldü mü? Bunca yıl aldığın kiralara say, hadi bakalım. *(çıkarmaya başlar)* Yenge bak, bir yardımımız dokunursa vallahi çekinme. *(İçeriden keman sesi gelir)*

SAFİYE: Kocan mı? Ne kadar içli çalışıyor kemani. Hiç çıkmıyor mu dışarı? Ne şanslı karısın be Süheyla, benim adam ıslık bilen çalamıyor.

AZİZ: İş bulamadı mı daha Kenan Bey?

SÜHEYLA: Bulamadık, arıyoruz hala!

SAFİYE: Dur bakalım, bizim tanıdıklara bir haber edelim, mutlaka bir iş çıkar oradan.

AZİZ: Ben de bir soruşturayım efendim.

SAKİNE: Ben de bir etrafa haber salayım.

SAFİYE: Tabi, tabi en azından bize olan borçlarını öderler.

AZİZ: Bana bak utanmaz kadın, sen ne laftan anlamazsın be. Görmüyor musun, insanlar burada zor durumda.

SAFİYE: Sen onun avukatı mısın?

AZİZ: Bana bak kızdırma beni ustura çekerim.

SAFİYE: Çek de görelim.

AZİZ: Vallahi çekerim *(ustura çeker)*

SAFİYE: Manyak! Doğrar adamı alimallah, karısına da böyle yapıyormuş, canını seven kaçsın!*(çıkır)*

SAKİNE: Kızım bir ihtiyacınız olursa bana haber edersiniz!

SÜHEYLA: Sağolun Sakine hanım. *(Sakine çıkar.)*

AZİZ: Kusura bakmayın efendim, görüşmek üzere. *(içerden keman sesi gelir)* Kocanızın kıymetini bilin efendim, ciğerden çalışıyor, ciğerden. Kendisine hürmetlerimi iletin, isterse uğrasın saç sakal tıraşı yapalım, siz de çekinmeyin erkek berberi demeyin, ne zaman isterseniz uğrayın. *(Ezgi'ye)* Kızım senin de favorilerin uzamış, sen de gel. Para mühim değil efendim para mühim değil. Yeter ki keman çalsın Kenan Bey bizim için.

SÜHEYLA: Sağolun beyfendi sağolun! (*Aziz çıkar*).

KENAN: (*girer*) Süheyla. Bak azim ettim çalıştım en sonunda Paganini'nin parçasını çalmayı öğrendim. Durun size dinletiyim.

SÜHEYLA: Ev sahibi buradaydı Kenan, kirayı sordu yine.

EZGİ: Geçmiş olsun baba. Artık Paganini'ne ödettirirsin kiraların parasını. Ben de gidiyorum. Lütfen arkamdan gelmeyin.

SUHEYLA: Halimizi görüyorsun değil mi Kenan? Hiçbir eşyamız kalmadı. Bu bomboş dairenin bile kirasını ödeyemiyoruz. Ve kızımız da bizi terketti. Bittik biz Kenan, mahvolduk. Paramparça olduk.

KENAN: Süheyla!

SUHEYLA: Ne var?

KENAN: Taşınalım bu evden. Hem zaten zemini de çürükmüş buraların. Geceyarısı, pılımızı pırtımızı toplayıp gidelim.

SÜHEYLA: Nereye?

KENAN: Bilmem. Bir yerlere işte. Belki babamlara, evet ya, neden daha önce aklıma gelmedi ki.? Onların zemini de sağlam hem. Dur, ben babamı arayayım.

SÜHEYLA: Hayır, Kenan. sen babanlara, ben kızı da alıp annemlere, bu ikimiz için de en iyisi. Kenan?

KENAN: Süheyla?

SÜHEYLA: Hidrojen. Evet, hidrojen. Periyodik cetvelin hangi elementle başladığını buldum: hidrojen. İkincisiyse Helyum. 1A grubunda alkalimetaller vardır, 8A grubunda ise asal gazlar. Kenan! Nedendir bilinmez, üzerimden bir yük kalktı birden. Kenan. Hadi bize bi şeyler çal bu son akşamımızda. Ama seninkilerden olmasın bu kez, şöyle eskilerden olsun.

(Kenan keman çalma pozisyonu alır, üzerlerinde ışık kararır, "Yıldızların altında" şarkısı başlar, Ezgi'nin üzerinde lokal ışık yanar)

EZGİ: Kızım az önce ne oldu biliyo musun? Evi terkettim. Tabi kızım, bastım tribimi gittim. Kim tutar beni ya, kim tutar? Berktaylara taşınıyorum. Var ya, şu İbrahim Kutluay'a benzeyen çocuk, alt katta oturuyor hani. Tabi kızım. Ben özgürüm yaa, ben özgürüm. Aloo!! Allah kahretsin, bitti kontör yaa...

(Işık kararır, "Yıldızların altında" şarkısı devam eder)

ARAOYUN

(Işık açıldığında Aziz ve Senarist şarkı söylemekte, Kalfa bağlama çalmaktadır)

Benim gönlüm sarhoştur, yıldızların altında.
Sevişmek ah ne hoştur, yıldızların altında.
Yanmam gönül yansa da ecel beni alsa da,
gözlerim kapansa da (*Binnaz girer*) baldızların altında.

AZİZ: Baldız ne işin var senin burada ya?

BİNNAZ: Güngör Abla gönderdi beni. Çok ses geliyormuş dükkana, acaba biraz daha sessiz olabilir miymişsiniz?

KALFA: Oluruz.

- AZİZ:** Sana ne oluyor lan? Geç ulan, otur bakayım şuraya. Ulan seni yere bakan yürek yakan seni. Müşteri gitsin ben sana yapacağımı bilirim. (*senariste*) Ne diyordum efendim ben?
- SENARİST:** Yıldızların Altında'yı söylüyorduk.
- AZİZ:** İşte böyle efendim insanlarımızın hali. Biri ekmek derdinde işinden olmuş, yuvası dağılmış; biri mal mülk derdinde milleti dolandırıyor. Olan gençliğe oluyor efendim. Tıpkı Ezgi gibi, bizim kalfa gibi gencecik dimağlar, bu ülkenin umutları, Binnazları ortada kalıyor. Ne demiş şair:
- Ah İstanbul ah
Sen bu günleri de mi görecektin,
Bu kadar saltanattan sonra
Duvarları depremden çatlak, iflastan harap,
Müflis bir bankaya mı dönecektin?
- İtirazım var kardeşim bu gidişata. İtirazım var ama, kelimeler yükünü bulamamış bir berber dükkanı bu aslında. Veresiye kabul edilir efendim, saygılarımla.
- SENARİST:** (*alkışlar*) Çok güzel, çok güzel bir dizi olur bu anlattıklarından. Tabi işi biraz raconuna uydurmak lazım. Hikayeler bu haliyle çığ kalıyor. Bir profesyonel elin sihirli dokunuşlarına ihtiyaç var. Şöyle yapsak senaryoyu, mesela..
- AZİZ:** Geldi galiba.
- SENARİST:** Mehmet Ali şan, şöhret peşinde, gözünü hırs bürümüş bir kötü adam. Fabrikatör mesela. Jilet fabrikatörü. Safiye de sonradan görme rüküş karısı. Hatta arada Mehmet Ali'yi aldatır. O Kenan da var ya, o kemancı serseri. Ben onu öldürürüm ya.
- AZİZ:** Senaryo icabı demek istediniz.
- SENARİST:** Aferin kapıyorsun. Ama nasıl? Kenan aslında işi iflastan harap ve batık bir banka sahibidir ve uluslararası bir komplo sonucu bankasını kaybetmiştir. Yaşadığı bu trajediye dayanamaz ve puslu bir Şubat sabahı, bir jiletle, Mehmet Ali'nin sattığı bir jiletle intihara kalkışır.
- AZİZ:** Abi sen ne yaptın ya.
- SENARİST:** Bir dakika dur, konsantrasyonumu bozma. Süheyla'ya gelince. Süheyla hem genç, hem entel sevgilisiyle Bodrum'da gününü gün etmektedir.
- AZİZ:** Bak birader uyarıyorum. Yengemizdir ayıp oluyor.
- SENARİST:** Ne yengesi kardeşim. Süheyla Bodrum'da vişne votkasını yudumlarcken televizyondan Kenan'ın öldüğü haberini öğrenir. Bir şişe süt alıp sevgilisinin evine gider. Ama o da ne, sevgilisi onu Nez yarışmalarına giren öz kızı Ezgi'yle aldatmaktadır. Dizinin ismini de "Jilet ve Süt" koyarız. Tutar değil mi ha? Satar değil mi?
- AZİZ:** Satar birader satar, sen hiç merak etme. Kusura bakma ama içine ettin; ne namus bıraktın, ne iffet. Televole'ye çevirdin bizim hikayeyi. Birader sen ne diye abartıyorsun? Bizimkisi aynalara yansıyan mütevazı berber hikayeleri. Hem daha hikayenin sonunu dinlemedin kardeşim. Hiç mi merak etmiyorsun?
- SENARİST:** Doğru merak ediyorum. Anlatın siz anlatın.
- AZİZ:** Meselenin en can alıcı yerine geldik. Benim İstanbul'dan, o güzelim şehirden ayrılmaya karar verişim hiç de kolay olmadı vallahi efendim. O gün yaşadığım olayların etkisiyle benim kafa biraz dumanlı, ayın da sonuna yaklaşmışız. Tesadüfen o gün benim doğum günüm ama hepten aklımdan çıkmış. Ah ah ah, o benim taze yok mu, o taze, beni bu yaşımda İstanbul'dan buralara taşıtan kadın. Valla efendim bizim hanımla biz Düzce depreminde tanışmıştık.

(Işıklar kararır, müzik girer.)

AZİZ&GÜNGÖR

(Işık açılır, Güngör müzik eşliğinde sofraya kurar, müzik yavaş yavaş kısılır)

GÜNGÖR: Hey gidi koca Aziz hey! Hiç aklına gelir miydi böyle çöreklenip pencerenin başına, senin yolunu gözleyeceğim.? Görersen hayatta inanmazsın. Kesin dersin, bu kız dersin pencerenin başına oturmuş onunla bununla fingiriyor yine dersin. Dersen de canım bana ne? Fingiriyor muşum. Laf! Sen dükkanın önünden geçen üniversiteli kızları dikizlerken iyi. Ulan kulağımı alıyormuşsun be az kalsın milletin. Ayıp Aziz. Kırkından sonra azanı teneşir paklar. Yok efendim. O aslında öyle art niyetli bakmıyomuş. Gözü bir yerden ısıyormuş da ondan bakıyormuş. Külahıma anlat sen bunları. Ne olur hem ben de şöyle genç güzel çocuklara şöyle bir baksam. Onlar da bana baksa. Hem hiçbiri gibi onun gibi olamaz ki! Üzerine alınma Aziz. Senden bahsetmiyorum. Ondan bahsediyorum. Yüzünü bile hatırlamadığım, bulduğum zaman yitirdiğim, beni enkazdan çıkartan o sınımsız ellerin sahibinden. Kızma Aziz. Seni de seviyoruz. Ama onun yeri ayrı.

AZİZ: Şşşt. Güngör. Aç ulan kapıyı. Bir saatten beri niye açmıyorsun? Almaz olaydım seni, uğursuz karı.

GÜNGÖR: Nerde kaldın herif? Kaç saattir yolunu gözlüyorum.

AZİZ: Ulan kadın hangi dağda kurt öldü de padişah sofraları hazırladın böyle. Hiç yapmazdın böyle şeyler.

GÜNGÖR: (*sinirlenir*) Nankörlük etme ayol. Hem sen onu bunu bırak da, bugün ne günü?

AZİZ: Verginin, dükkan kirasının, çamaşır makinesi taksidinin son günü. Hanımefendiyi mutlu edeceğiz diye çektiğimiz şu çileye bak, yarabbim.

GÜNGÖR: Onu demiyorum ayol, ayın kaçı bugün?

AZİZ: Ekim'in 29'u, yarın da 30'u! Ay sonu ulan, delirtme adamı!

GÜNGÖR: Hay boyu devrilesice, için geçmiş artık be adam senin (*sırtına patlatır*)

AZİZ: Bana bak kocana nasıl el kaldırırsın sen, çarparım ha.

GÜNGÖR: Hayvan adam. Bugün senin doğum günün ulan doğum günün.

(*Teybi açar. Müslüm Gürses. "Bugün benim doğum günüm, hem sarhoşum hem yastayım, bir bar taburesi üstünde babamın öldüğü yastayım."*)

AZİZ: Ne has kadınmışsın sen yahu! Güngör'üm, kadını, kısrağım, birtanem. (*sarılır*)

GÜNGÖR: Ulan Aziz, gene mi içip geldin. Leş gibi kokuyorsun. Ben sana kaç kere dedim, gel şu zıkkımı evinde iç diye. Güngör sana alengirli bir masa hazırlasın, sen gidip meyhanelerde zıkkımlan. Ayıp valla!

AZİZ: Kusura bakma Güngör'üm bir eşeklik ettik işte, sanki tersimden kalkmışım gibi herşey ters gitti bugün ya, maliyeciyi kavga ettim bugün, o sinirle yarım şişe vişne votkayı rıplayıvermişim farkında olmadan, az daha müşterinin kulağını kesiyordum valla.

GÜNGÖR: Kimi kesiyordun kimbilir yine?

AZİZ: Kıskandın mı lan? Kıskanma kıskanma, valla bakmıyorum. Onlar bana bakıyorlar. Gözdür alemler gezer, gönül birinen olur. O da sensin kız (*sofrayı farkederek*) Bak bak bak, of be, güzel karıcım bana neler hazırlamış, on parmağında

on marifet, zeytinyağlı sarmalar, dolmalar, patlıcanlı ezmeleri, oban salata, roka, maydonoz, dereotu, semiz otu, ispanak. Hanım bir eksik var bu sofrada!

- GÜNGÖR:** Aa, neymiş ayol?
- AZİZ:** Et yok yahu et, şöyle olacaktı kiremitin içinde kafam kadar lüfer, yanında da kalamarlar.
- GÜNGÖR:** Bana bak, kalamarın fiyatından haberin var mı senin? Sanki kazanıyorsun da almıyoruz.
- AZİZ:** Doğru konuş, yediğın önünde yemediğın arkada nankör kadın. Hem, bu sofrada sarımsaklı yoğurt da yok.
- GÜNGÖR:** Bir gece de olmayıversin. Bu gece de yanıma leş gibi gelersen koynuma almam valla.
- AZİZ:** Celallenme hanım, dur hele. Gel otur şöyle kafaları çekelim, rakedelim, dans edelim. Sana içiyorum, bugün benim doğum günüm!
- GÜNGÖR:** Zıkkım iç ulan.
- AZİZ:** Sevgili seninle ben pergel gibiyiz
İki başımız var, bir tek bedenimiz
Ne kadar dönersem döneyim çevrende
Er geç baş başa verecek değil miyiz?
Sarımsak yesekte yemesekte
- GÜNGÖR:** Alem adamsın vesselam. Yaptın yine yapacağımı. Paramparça yaptın beni!
(Birlikte içmeye başlarlar, fondaki müzik yükselir: "Paramparça..")
- AZİZ:** Paramparça ederim seni.
- GÜNGÖR:** Hey gidi Aziz Bey!
- AZİZ:** Hey gidi Güngör Hanım!
- GÜNGÖR:** Kimler geldi kimler geçti be hayatımızdan!
- AZİZ:** Kimler geçti kimler geldi be hayatımızdan! Hatırlıyor musun, sen Düzce'de Kızılay çadırının önünde üşüyordun da, ben senin üzerine battaniye sermiştim. İlk defa orda görmüştüm o yarımday gözlerini.
- GÜNGÖR:** Unutmuyum Aziz Bey, ilk gördüğümde amca demiştin sana. Aziz Amca, Aziz Bey, Aziz. O elleri de hiç unutmuyorum. Senin ellerinden bahsetmiyorum Aziz. Beni enkazdan çıkaran o sımsıcak ellerin sahibinden bahsediyorum. *(hayali aşkına yönelir)* Rüya mıydı hayal miydi bilmiyorum ama, her gece uykuya daldığımda o ellerin yine gelip beni kurtardığını görüyorum. Görmeyip de ne yapayım, yine kalacaksam bir enkazın altında, nasıl unutabilirim beni kurtaran o elleri, o ellerin sahibini.
- AZİZ:** Kim ulan o? Bana bak, bana benim evimde başka erkekleri anlatamazsın tamam mı?
- GÜNGÖR:** O olmasaydı ben de olmazdım Aziz Bey, o hayatımı kurtardı benim. N'apayım işte unutamıyorum onu.
- AZİZ:** Şuna bak hala onu savunuyor, utanmaz arlanmaz. Sana da, seni kurtaran o ellere de, hazırladığım mezelere de başlarım ulan. Almaz olaydım seni.*(giderek kıskançlık krizleri geçirmeye başlar, elindeki kadehi yere fırlatır, Güngör korkar, kaçmaya başlar)* Gel buraya diyorum sana..Öldüreceğim seni.*(çıklarlar)*

(Black-out, Müslüm Gürses'in Paramparçası Teoman'ın Paramparçasına bağlanır, ışık açılır)

ÖĞRENCİ EVİ

(Teoman'ın "Paramparça" şarkısı eşliğinde Berktaş minderleri düzeltir, sehpanın üzerine biraları getirir, yere kitapları atar)

BERKTAY: Ohooo. Saat kaç olmuş! Kız neredeyse gelir, ortalığı biraz dağıtalım, sehpayı şuraya koyalım, şu kitapları serptik mi sağa sola. Nietzsche, Foucault, hey yavrum be, Sofi'nin dünyası. Şu bizim Alper'de de iyi kitap varmış ha. Ya kız gelmeden bi kaçının önsözünü falan okusa mıydık acaba? Boş ver. Deprem köşemiz hazır, likörlü çikolatalar da burda. Ulan bi şey eksik ama. Hah tütüsü. şu tütüsuden de tüttürdük mü biraz odaya. Tamam oğlum Berktaş, hazırsın olaya. *(kapı çalar)* Aha kız geldi. Hadi göreyim seni Berktaş. Oh, papatyaa. *(açar)* Hoşgeldin.

EZGİ: Hoş bulduk Berktaş. Abi. Bi tanrı misafiri kabul eder misin? *(Berktaş kapıyı kapamaya çalışır)* Lütfen, lütfen konuşmaya çok ihtiyacım var. *(girer)* Moralim sıfırın altında on.

BERKTAY: Bak, Ezgi biraz sonra bir arkadaşım gelecek, onunla, ee, ders çalışıcaz, daha sonra istersen. *(Ezgi'nin bira ve sigaralara dadandığını görür.)* Bırak onları! Kaç para verdim onlara biliyor musun?

EZGİ: Ne bağıryosun be!

BERKTAY: Babandan alıcam bunların parasını.

EZGİ: Benim babam yok artık, annem de yok. Kimsesiz kalmışken bir darbe de sen vur Berktaş abi.

BERKTAY: Ne demek annem babam tok? Ezgi, başlarına bi şey mi geldi yoksa?

EZGİ: Eve haciz geldi hiç bir şeyleri kalmadı, ben de onları terk ettim, bir kızları yok artık.

BERKTAY: Ezgi, gerçekten başınıza çok kötü bi olay gelmiş. *(kendi kendine)* Ama ben senin ergenlik krizlerini çekemem kızım.

EZGİ: Hop hop! Sözlerine dikkat et. Karşında yetişkin bir kadın duruyor tamam mı?

BERKTAY: Bak Ezgi, bana anlaşılamayan teen-age ayakları çekme, hadi kızım naş naş!!! *(Ezgi Berktaş'ın ellerinden sıyrılır, kovalamaca başlar)* Yakalarsam var ya!

EZGİ: Sadece iki gün kalıcam iki gün!

BERKTAY: Hadi kızım, burası çocuk yuvası mı?

EZGİ: *(Bira ile bağara bağara şarkı söyleme başlar)* Onun aşkı bana ektsra large.

BERKTAY: Ezgi bırak onları. Ezgi düşümdüm de!!! Tabi ki bende kalabilirsin.

EZGİ: Gerçekten mi?

BERKTAY: Tabi ki, başın sıkışmış, komşuyuz ne de olsa, kabalığım için özür dilerim.

EZGİ: Süpersin!!!

(Ezgi Berktaş'ın kucağına atlar ve Berktaş onu kapıya doğru götürür kapıyı açtığı anda karşısına Bilgesu çıkar)

BİLGESU: Berktaş?

BERKTAY: Bilgesu, bak bu da Ezgi, o da gitmek üzereydi di mi Ezgi. *(Ezgi'yi dışarı atar)*

EZGİ: Elveda Berktaş. Abi. Onu benden almasınlar. bize bulaşmasınlar.

BERKTAY: Mahallenin çocukları arada bize geliyor, onlarla ders çalışıyoruz. Ezgi'de geçen gelmişti onla felsefe çalışmıştık. Felsefeden çok iyi bir not almış, sevincinden

kucağıma atlayıverdi inanabiliyor musun? Sana da hoşgeldin demedim, kusura bakma. hoşgeldin.

- BİLGESU:** Hoşbulduk.
- BERKTAY:** N'aber?
- BİLGESU:** İyidir.
- BERKTAY:** İçeri girsene. İşte burası bizim fakirhane. Kusura bakma ortalık biraz dağınık. Kitaplar falan.
- BİLGESU:** Yoo, evin çok hoş.
- BERKTAY:** Sağol ya.
- BİLGESU:** Sandal ağacı çiçeği. Ben de bu kokudan kullanıyorum.
- BERKTAY:** Ya öyle mi? Ne tesadüf.
- BİLGESU:** Emek'le Şule geldiler mi?
- BERKTAY:** Emek'le Şule de birazdan gelirler herhalde. Trafiğe takılmışlardır. Bilirsin İstanbul trafiği.
- BİLGESU:** Umarım geç kalmazlar, biraz erken kaçmam lazım, bir sürü işim var.
- BERKTAY:** Yaa...
- BİLGESU:** Biliyor musun şu ödev acayip stres yaptı, bir an önce yapsak da kurtulsak, A almam gerek, double yapıcım da. Düşünsene Felsefe ve İşletme.
- BERKTAY:** Merak etme yaparız bir şeyler. Ayakta kaldın, otursana. Bak burda senin için çikolata hazırladım.
- BİLGESU:** Berktay bunlar katkı maddeli, kanserojenler yani.
- BERKTAY:** Yapma ya.
- BİLGESU:** Evet, daha doğal şeyler yemelisin, insanlar neden genç yaşta ölüyorlar sanıyorsun, ben o yüzden vejeteryanım.
- BERKTAY:** Ya, otçusun yani. Bak bunları da ottan yapıyorlar, arpadan. Bira içer misin?
- BİLGESU:** Bira da içmiyim, ben bira içince film kopuyor.
- BERKTAY:** Ya, biliyo musun bende de tam tersi. Bira içtiğim zaman zıpkın gibi oluyorum. Başka bir şey alır mıydın? Çay, neskafe falan.
- BİLGESU:** Yasemin ya da papatya çayı alabilirim. Ya da limonlu sıcak su.
- BERKTAY:** Sıcak su var. Sıcak suyun geliyor. (*çıkır*)
- BİLGESU:** (Yerdeki kitapları görür) "Marx'tan Foucault'a İdeoloji", "Yüzyıllık Yalnızlık", "Örümcek Adam Yeşil Cine Karşı", "A'dan Z'ye, Kamasutra!" (*Berktay'a*) Ne kadar zengin bir kütüphanen var!
- BERKTAY:** Evet. ama hepsi benim değil! Bir kısmı ev arkadaşım Alper'in, çizgi romanlar, ıvır zıvır kitaplar falan.
- BİLGESU:** Öyle mi? İmparatorluk'u ben de okudum. Ama orijinal dilinden okumak zorunda kaldım. Çevirisi bayağı kötü.
- BİLGESU:** Evet ya çok kötü. Emek, felsefede çok iyi olduğunu söyledi, istese kitap bile yazar diyor, ödevde sana güveniyoruz.
- BERKTAY:** Emek, abartmış biraz. İşin aslı felsefeyi çok seviyorum. Felsefe yapmayı, felsefe yazmayı, felsefik düşünmeyi, yani böyle sağım solum felsefe. En çok da felsefe okumayı. İnanır mısın, okumak benim için nefes almak gibi bi şey. Okurken kendimi yalnız bir kaşif gibi hissedirim. Mesela Sartre'ı okuyorum, varolduğumu fark ediyorum! Bedensel olarak, zihinsel olarak, cinsel olarak.

BİLGESU: Çok hoş.

BERKTAY: Biliyor musun, ben de senin. düşünce yapımı çok beğeniyorum.

BİLGESU: Ciddi misin?

BERKTAY: Evet, derslere girdiğimde. (*Bilgesu öksürür*) Yani tamam derslere pek gelmiyorum, hocaya kılım da o yüzden. Ama geldiğim anlarda bir tek sen konuşunca uyulamaktan vazgeçiyorum desem abartı olmaz.

BİLGESU: Hadi ya. hiç fark etmemiştim. çok hoş.

BERKTAY: Biliyor musun, biz birbirimizle karşılaştığımız için çok şanslıyız. Şu alabildiğine basmakalıp, alabildiğine sığ, birbirine yabancılaşmış, dayanışma ve yardımlaşma gibi kavramlara uzak, özgürlükten nasibini almamış toplumda, şöyle karşılıklı oturup adamakıllı laflayabileceğin bir insan bulmak bazen ne kadar da güç.

BİLGESU: Ne kadar hoş kelimeler bunlar, dayanışma, yardımlaşma, özgürlük.

BERKTAY: Ama bir yandan da düşünüyorum, biz hiç karşılaşamayabilirdik, hiç birbirimizi tanımayabilirdik. Tanrım! Ama birlikteyiz işte. Bazen tesadüfler ne kadar da tesadüf. İşte bu yüzden, sırf bu yüzden işte, kadere...

BİLGESU: İnanası geliyor insanın.

BERKTAY: Ben de öyle diyecektim.

BİLGESU: Ama ben kadere inanmıyorum. Emek'le Şule'yi bir arasak mı dersin?

BERKTAY: Ne arıycaz ya! Yani şey, ben mutfaktayken aradım yarım saate kadar geleceklermiş. (*kapı çalar*)

BİLGESU: Geldiler.

ALPER: Berktaş! Aç kapıyı ben Alper.

BERKTAY: Alper. Ev arkadaşım. (*kapıya doğru bağırır*) Aslında bugün eve gelmiyecekti ama. Ne vardı Alper!

ALPER: Berktaş, çantamı bırakıp çıkacaktım da.

BERKTAY: Kapının önüne bıraksaydın.

ALPER: Merak etme, hemen çıkıcam, arkadaşımınla dolaşmaya çıkıcaz.

BERKTAY: Bir dakika, bir dakika ne dedin? Arkadaşınla mı? Arkadaş mı edindin kendine? Bırak ya, kimi kafalıyosun sen.

SERENAT: Alper, hadi seni bekliyorum.

BERKTAY: Hem de kız arkadaş.

ALPER: Sizi tanıştırayım, Berktaş, Serenat.

BERKTAY: İnanmıyorum ya, tebrik ederim, seni yıllarca bekledi ha, ilksin ilk. (*Bilgesu'ya*) Arkadaşıymış inanabiliyo musun? (*güler*)

SERENAT: Alper, bunda komik olan ne?

ALPER: Berktaş salak salak konuşmasana! Hem ne kokuyo bu ev, yangın mı çıkardın yoksa?

BERKTAY: Yok ya, tütsü yaktım da.

ALPER: Abi senin hani paran yoktu.

BİLGESU: Merhaba. Ben Bilgesu.

ALPER: Ben de Alper.

BERKTAY: Merhaba ben Berktaş.

SERENAT: Tanışmıştık.

ALPER: Ben Boğaziçi'nde okuyorum.

BİLGESU: Bende Bilgi'de.

ALPER: Berktaş'la aynı okuldan yani.

BERKTAY: Buralarda oturuyosan, arada uğra ha, bi şeyler yaparız.

ALPER: Berktaş, n'apıyorsun sen ya, uzaklaşsana biraz.

BERKTAY: Oğlum biraz medeni ol, kouşuyoruz sadece. Serenat, ne güzel ismi var ya, çikolata yer misin? Bira da var.

ALPER: Oho. Biralara çikolatalar. Ulan ibne, ev bütçesinden aldın di mi paraları? N'olacak oğlum senin bu halin? Mezun olamıyorsun, bir baltaya sap olamıyorsun, tüm bütçeyi ben karşılıyorum, nereye kadar baba parası ha?

BERKTAY: Alper, saçmalamasana ya. Misafirimin yanında ayıp oluyor ama. İyi ki bi arkadaş edindin ha, tepemize bin artık. Hem insan kız arkadaşından utanır be, küfür ediyosun falan. Gayri medenisin ki. Bu kız var ya sana bir gün dayanır oğlum bir gün, biliyoruz da ondan diyoruz.

SERENAT: Sen ne diyosun ya, nevroitik. Alper benim ruh ikizim bi kere. *(Birbirlerine)* Mmmm. Hadi gidelim Alper, buranın havası bozuldu. Alper yeni bilgisayar aldım. Hadi hemen gidip Linux yükleyelim.

ALPER: Bak Berktaş, nereye kadar böyle serserilik ha, biliyorum da ondan diyorum. *(Serenat'a)* Mmm. *(çıkartlar)*

BERKTAY: Hııhh. *(kapıyı kapatır)* Sen onun kusuruna bakma Bilgesu, kendisi zaten bi cinsti, kendine benzer bulmuş bi tane. Bir de bana laf söylüyo, yok mezun olamamışım da. Ulan sen mezun oldun da adam mı oldun? Hayret bi şey... Aman tanrım, bunu bana mı aldın?

BİLGESU: Evet, bu senin.

BERKTAY: Aa, ne kadar hoş! Nedir bu?

BİLGESU: Son Bienal'in afişi.

BERKTAY: Ha, evet yukardan bakınca fark edememişim, Bineal'in afişi.

BİLGESU: Bir arkadaşım Bienal'in organizasyonunda çalışıyordu. Hepinize birer afiş aldım.

BERKTAY: Çok şirinsin ya. Şuraya asalım onu. Çok hoş oldu değil mi? Odayı açtı.

BİLGESU: Evet, gerçekten.

BERKTAY: Çatlak vardı onu da kapadı.

BİLGESU: Ne iyi bulmuşlar değil mi? Egokaç! Belki de gerçekten toplumun bize yüklediği o kiralık kimliklerden uzaklaşmamız gerekiyor. Ancak o zaman huzur bulabileceğiz. Bunu ödeve mutlaka koyalım.

BERKTAY: Evet, koyalım, büyük puntolarla da şöyle yazalım: Egomuzdan kaçmalı. Egomuzun bizi sıkıştırdığı sınırlarımı ihlal etmeliyiz.

(yan daireden sesler gelir, Aziz ve Güngör bir kapıdan diğerine koşarak geçerler)

AZİZ: Öldüreceğim ulan seni, sen yine kaşınmaya başladın..

GÜNGÖR: Kolaysa gel kaşı bakalım. Ne diyorsun sen sürtük. *(tokat sesleri)*

BİLGESU: Tanrım, bu çağda güpegündüz kadın dövüyorlar. Kadın da adamı mı dövüyordu?

BERKTAY: Çaresizliğin çaresizliğimizin çığlıkları bunlar, bunlar kadın çığlıkları.

GÜNGÖR: İmdat komşular yetişin, bu adam beni öldürecek!

BİLGESU: Kadını öldürecek.

BERKTAY: Kadın bunu her gün diyor.

(Aziz ve Güngör tekrar aynı şekilde sahneden geçerler)

AZİZ: Sus ulan, delirtme beni, rezil oluyoruz konu komşuya. Zaten memlekette ekonomik kriz var, önümüzü göremiyoruz.

BERKTAY: Bildik memleket manzaraları işte gel biz ödeve başlayalım.

GÜNGÖR: Ha hayt! Bu evde ekonomik kriz varsa o da bana var, meyhanede içmeye para buluyorsun ama!

AZİZ: İçmeyip de ne yapayım be kadın, evde karı dırdırı, dükkanda müşteri yok, başımızda bu pezevenkler, memlekettin ağzına sıçtılar. İçmeyip ne yapayım?

GÜNGÖR: Hadi be oradan bahane arama. Sana içmek için her şey bahane, rakılar şahane. Utanmıyor musun üç beş kuruş kazandığımızı içkilere yatırıp çar çur etmeye.

AZİZ: Neyin eksik ha, neyin eksik. Nankör kadın. Başkalarında gözün var değil mi, utanmaz arlanmaz, almaz olaydım seni. (*usturayı çıkarır*) Kapıyı kapatayım da üstüne, deprem olursa çıkama dışarı emi! Mezarın olacak bu çürük bina, bu çatlak duvarlar, mezarın. (*çıklarlar*)

BİLGESU: Tanrım, her yer çatlaklarla dolu. Dün de deprem oldu biliyorsun, öncü diyorlar. Ya şimdi deprem olursa? Ödevi istersen yarın okulda yaparız.

BERKTAY: Bilgesu, depremden kaçamazsın. Deprem dedemizin de dediği gibi önemli olan depremle yaşamayı öğrenmek. Seni deprem köşemle tanıştırayım. Bakalım neler varmış bu yaşam üçgeninde. Bir koli bira. Çerez. Sigara. Ve bir kitap: “İsyan Günlerinde Aşk”. Bir kişilik boş yer, çift kişilik yorgan. Emin ol burada kendini daha güvende hissedeceksin.

BİLGESU: Berktay, istersen.

BERKTAY: Tanrım deprem oluyor! (*Bilgesu, korkuyla kaçır, Berktay gitar çalmaya başlar*) Sana bir şeyler çalmamı ister misin?

BİLGESU: Çok kötüsün. Korkuttun beni. Ne istersen çal (*çalar*)

(Aziz ve Güngör tekrar aynı şekilde fakat bu kez müzik eşliğinde stilize bir şekilde sahneden geçerler)

GÜNGÖR: Hay geberseydim de razı olmasaydım senin gibi ayyaş bir morukla evlenmeye.

AZİZ: Bırak şunu Güngör elinden bir kaza çıkacak, gülüm, bir tanem. Yakışıyor mu bize?

GÜNGÖR: Beni odaya kilitlerken böyle demiyordun ama!

AZİZ: (*numara yapar*) Söz veriyorum, bırak şunu elinden, iki gözüm önüme aksın bir daha yaparsam. (*Tokat atıp, silahı çıkarır. Güngör’ü kovalamaya başlar, çıkarlar*)

BİLGESU: İtiraf ediyorum, çok güzeldi. Harika, tek kelimeyle muhteşemdi.

BERKTAY: Buradaki tek güzel şey sensin Bilgesu. Benim için tüm güzellikler seninle birlikte başladı ve seninle birlikte bitecek. Bir peri tablosu gibisin, gözlerin, saçların, dudakların, bacakların.

BİLGESU: Yeter artık Berktay, ben gidiyorum.

BERKTAY: N’oldu ki ya?

BİLGESU: İstersen ödevi başka bi zaman yaparız, belki de ben tek başıma yaparım.

(*Kapı çalar, Güngör girer, kapıyı arkadan kilitler ve kapının arkasına eşya yığmaya başlar*)

BERKTAY: Ablacım sen de kimsin, n’apıyosun ya.. Ya bıraksana eşyaları.

GÜNGÖR: Kusura bakmayın gençler, sizi de rahatsız ettim, böyle selamsız sabahsız. Benim adam kafayı yedi, öldürecek beni valla.

- BERKTAY:** Hangi adam? Hayda!
- AZİZ:** Açın lan kapıyı. Biliyorum karım GÜNGÖR orada. Kokusundan bulurum ben onun izini.
- BERKTAY:** Bi dakika bi dakika. Durum şimdi anlaşıldı. Sen yan komşunun karısısın. Abi sakın ol ya, açıyoruz.
- BİLGESU:** İnanmıyorum Berktaş, hani özgürlük, hani dayanışma, hani yardımlaşma. Şu zavallı, gariban, kocasından hergün dayak yiyen düşmüş kadını bu vahşi canavarın eline teslim edemeyiz.
- GÜNGÖR:** Ağır ol bakalım, düşmüş anandır, o vahşi canavar dediğin de benim kocam olur.
- AZİZ:** Ulan açsanıza, kariyla kocanın arasına girmek günahdır ulan, günahdır. Kan çıkacak ulan, kan (*Bilgesu ve Berktaş gerilerler*) GÜNGÖR, kapıyı açman için sana iki dakika mühlet veriyorum, süren başladı!
- GÜNGÖR:** Defol git, siz karışmayın ben hallederim, yoksa elimdeki usturayla suratını çizerim ulan! (*bıçak çıkartır*)
- AZİZ:** GÜNGÖR, hayatım, hadi açgüzellikle kapıyı, şerefsizim kılına zarar vermeyeceğim.
- GÜNGÖR:** Çek git! Gençliğimi tükettin ulan.
- AZİZ:** Ben sana mecburum be GÜNGÖR, ama sen yoksun yanımda. Bana bu yaşımda şiirler yazdıran kadın, bak sana bir müjde, kiradan kurtuluyoruz, dükkan alıyoruz, Mehmet Ali'yle anlaştım. GÜNGÖR bayan kuaför salonu. Senin üstüne bir tanem, senin. GÜNGÖR, kalbim bir sokak kedisi; hem aç hem de nankör. miyavlıyorum, bak gör. miyav miyav...
- GÜNGÖR:** Hiç yılışma ulan! Sakın inanmayın, numara yapıyor.
- BERKTAY:** (*bıçaktan korkarak*) Ablacım, hani yanlış anlama ama, yani bir parça olsun samimiyet bile yok mu yani adamcağızda?
- GÜNGÖR:** Onu benden daha iyi mi tanıyacaksınız be!
- BERKTAY:** Hayır tabi, ama ona bir şans daha versen. Gençsiniz güzelsiniz, kocanız da sizi seviyor anlaşılın, mutlu olmak için tüm koşullar hazır.
- BİLGESU:** Yani şiddetle nereye kadar?
- AZİZ:** Kız GÜNGÖR kimle fısıldaşıyorsunuz lan orda? Koca apartmanda kaçacak başka bir yer bulamadın mı ha? Anlaşıldı, demek biz isteyken sen bu öğrenci züppelerle aşna fişna! Söyle lan kaç kişi var o evde kaç kişi! Utanmaz kadın!
- GÜNGÖR:** (*dalga geçer*) Oho. Say say bitmez. Esmeri var, sarışını var.
- BERKTAY:** Aman abla.
- GÜNGÖR:** Sen karışma! Hepsi de genç, hepsi de boylu poslu. Senin gibi leş gibi de kokmuyorlar. Duydun mu beni kart horoz!
- AZİZ:** Ulan bana yapılır mı bu ha! Grup seks mi yapıyorsunuz, fantezi mi yapıyorsunuz ulan. Süreniz doldu , açın kapıyı.
- (*Kapıyı kırar içeri girer, Berktaş telefona koşar*)
- BERKTAY:** Alo. alo.. Polis, saldırı altındayım.
- SES:** Telefonunuz borcunuzu ödemediğinizden dolayı kapatılmıştır.
- AZİZ:** Hürmetler ederim, saygılar sunarım, kapıyı kırdığım için özür dilerim. Demek kart horoz ha? Hey gidi koca Aziz, Ustura Aziz, oldu şimdi boynuzlu kart horoz...
- BİLGESU:** Beyefendi, benim olayla bi alakam yok, ben misafirim, gidebilir miyim?
- AZİZ:** (*şişeyi kırar*) Otur kız şuraya, sen de bırak lan karımın eteklerini! Geç sen de!

- GÜNGÖR:** Geç, bir şey yapamaz.
- AZİZ:** Demek beni bu pezevenkle, bu öğrenci veletle aldatıyordun ha? Diğerleri nerde? Yazıklar olsun. Alem mi yapıyordunuz lan?
- GÜNGÖR:** Bırak çocuklarla uğraşmayı, ben zorla girdim içeri, onların bir kabahati yok.
- BERKTAY:** Valla yok abi, karın birden daldı içeri, karşı koyamadık. Hem benim burda sevgili arkadaşım var gül gibi, N'apıyım senin paspal karını?
- GÜNGÖR:** Yaşı geçmiş mi? Biraz önce geçsin, güzelsin diyordun ama!
- AZİZ:** Ulan pezevenk, ırz düşmanı seni! Kimin girip kimin çıktığı belli değildi zaten, ben balkondan takip ediyorum hergün sigara içerken. Çeşit çeşit oğlanlar, kızlar, yemeceli içmeceli birşeyler... Bir de benim karımı ha. Ahh. Kerhaneye çevirdiniz lan apartmanı. *(kız ağlar)* Ama asıl kabahat bunlarda değil ki! Ulan Cemalettin, ulan emlakçı Cemalettin, bir daha bu apartmanda bekar öğrenciye ev verersen, traş ederken kulağından kesecem seni. Bak kızım sana da bir abi tavsiyesi, bu çocuktan sana hayır gelmez. Maşallah güzel kızsın. Sen gel, bizim dükkana, bizim kalfayla yüzüğü takalım hemen. Dini bütün müslüman çocuktur ha!
- GÜNGÖR:** Sana ne oluyor Aziz? Ağlattın kızı.
- AZİZ:** Güngör sana da bir çift sözüm var. Seviyorum ulan seni deliler gibi kıskanıyorum. Güngör, gün yüzü görmemiştin, aldım seni yıkıntılar arasından, gün yüzü gösterdim sana. Niye ha niye, neyim eksikti ha? *(silahı kafasına dayar)* Ben gidiyorum, mahşerde görüşürüz. *(silahı onlara doğrultur)* Hayır önce siz gidiyorsunuz! Önce beni boynuzladığın bu velet, sonra sen nankör kadın, sonra da bu zavallı masum güzel kız. O da geride şahit kalmasın diye. Kelimeyi şahadet getirin, unuttuysanız hatırlatayım. Eşhedü anla, ilaha... Son pişmanlık neye yarar, herşeyin bir bedeli var, buraya kadar. *(silahı tekrar kendi kafasına dayar ve sızar, Güngör Aziz'i sürükler)* Yahu Güngör bir acı kahve yap da kendimize gelelim. Bana bu yaşımda kedi taklidi bile yaptıran kadın, hadi kaldır beni bak rezil olduk konu komşuya.
- GÜNGÖR:** Ne kaldıracam?
- AZİZ:** Kaldır bak ne istersen yaparım.
- GÜNGÖR:** Söz mü?
- AZİZ:** Söz ulan, dile benden ne dilersen.
- GÜNGÖR:** Bir, bana el kaldırmak yok.
- AZİZ:** Yok vallahi yok.
- GÜNGÖR:** İki, bundan sonra dışarıda içki içmek de yok.
- AZİZ:** İçersem namussuzum be kadın. Hem bundan sonra paraları içkiye yatırmak da yok. Dükkan alıyoruz be kız, Mehmet Ali'yle anlaştım. Senin üstüne birtanem senin.
- GÜNGÖR:** Üç, gidelim buralardan be Aziz. Baksana şu duvarlara, üstümüze yıkılacak, ne duruyoruz ki?
- AZİZ:** Gidelim hayatım gidelim.
- GÜNGÖR:** *(düşünür, kocasını kaldırır)* Güzel bir sahil kasabasına gidelim. Güzel bir evimiz olsun. Gece yattığımızda üzerimize yıkılır mı diye korkmayacağımız bir ev. Düşecekse üstümüze bir tek gökyüzü düşsün be.
- AZİZ:** Gidelim be gidelim.
- GÜNGÖR:** Yıldızlar, deniz, mehtap.
- (Aziz, "Deniz ve Mehtap" şarkısını söylemeye başlar)*

GÜNGÖR: Ben bir gözlemeci dükkanı açarım, sen de berber. Binnaz'ı da alırsın yanımıza, yardım eder bana. Hem bak bir daha görmem rüyamda o ellerin sahibini.

AZİZ: Gidelim ulan gidelim. Boğazıma kadar geldi zaten. Ulan İstanbul, anasını sattığının İstanbul'u, doğumgünümüzde bize çürük binayı mı verecektin ulan! Gidiyoruz.

(Işıklar kararır, "Deniz ve Mehtap" şarkısı girer)

FİNAL

(Işık açıldığında Kalfa, Senarist ve Aziz şarkı söylerler, Senaristin tıraşı bitmiştir)

"Deniz ve mehtap sordular seni neredesin."

SENARİST: Harika ya harika.

AZİZ: İşte böyle. 24 saat içinde, tam da benim doğumgünümde, sarhoş kafayla bir söz verdik bizim hanıma, geldik buralara.

SENARİST: 24 dediniz değil mi?

AZİZ: 24 efendim.

SENARİST: 24 bölümlük süper bir dizi olur bu anlattıklarından. Hatta tutarsa devamını da çekeriz. Tabi, hikayeler üstünde bayağı bir çalışmak lazım. Dostum bana müsaade, kendine iyi bak. Deniz ve mehtap.

(Şarkı söyleyerek çıkar)

AZİZ: Hadi kalın sağlıcakla, gene bekleriz gene. oğlum iyi dinledin değil mi anlattığım hikayeyi; bu da bir nevi antreman olsun sana. Müşteriyi koltuğa bağlama antremanı. İleride usta olunca, sen de böyle hikayeler anlatsın: dökülen kıllardan tüylerden süzülen, mütevazi berber hikayeleri. Ne demiş şair: nereye gidersen git, terkettiğin yeri de götürürsün beraberinde, burdan da şuraya bağlamak istiyorum: her aynayı kandırabilirsin ama berber aynasını asla. Ama bizi de böyle konuştuk diye allah sanma be yavrum. Bizim de kendimize göre açmazlarımız, çelişkilerimiz. Hadi, ver şu bizim sotadaki çelişkilerden biraz.

KALFA: Ama usta.

AZİZ: Başlatma lan şimdi ustana.

KALFA: Ama abi sözün var.

AZİZ: Ulan sığarım verdiğim söze de möze de.

KALFA: Tamam usta ne kızıyor. Buyur.

AZİZ: Ha şöyle. Oh be, mis gibi vişne votka. Zemzem suyu maşallah, zemzem. Ustura Aziz'iz biz oğlum: ağzımız içki kokacak, elimiz makas tutacak. Ben şu güngöre gideyim, bir haddini bildireyim. Duyuyormusun, beni bu yaşımda buralara taşıtan kadın! Dönüyoruz İstanbul'a, dönüyoruz... *(Çıkar)*

KALFA: İç sen usta iç. kana kana iç. Ne de olsa Güngör abla var. Nasıl olsa kıçını toplar, sana biracı kahve yapar. Ulan usta. Ağzın iyi laf yapıyor ama, yaptıkların denk düşmüyor be laflarına. Bak Gülnaz'a. Sesi çıkmadan oturur bütün gün. Ama en azından, neyse o. Gül be kardeşim, bir demet kırmızı gül işte. Şşt Gülnaz. Bak sana bir sır vereceğim: Binnaz var ya hani Binnaz.? Ustam hikayesini anlata dursun, biz işi ilerlettik biraz. Ben ona açılmaya karar verdim ve ona şey diyeceğim. *(Binnaz girer, kalfa görmez)* Binnaz seni seviyorum biraz.

BİNNAZ: Kalfa!

KALFA: Çiçeği suluyordum

BİNNAZ: Evet.

(Güngör ve Aziz girerler)

- GÜNGÖR:** Ulan sen bana söz vermedin mi, içki yok demedin mi. Şuna bak leş leş.
- AZİZ:** Ya hanım ayıp oluyo kalfanın yanında. Oh, binnaz da burada, ne iş? Oo, gençler. İki kaş arası gönül yarası. Bacanak mı oluyoz yoksa len.?
- GÜNGÖR:** Yılışma ulan. Üstüne mi vazife? Boyları boylarına, yaşları yaşlarına. Hem İstanbul'a dönmek de nerden çıktı şimdi.
- AZİZ:** İstanbul'u dinliyorum...
- GÜNGÖR:** Git de dinle, hadi. Kıçını kim toplayacak, yemeğini kim yapacak.?
- AZİZ:** Ah. Vurma be kadın. Bak yalvarıyorum, ayaklarına kapanıyorum. Söz ulan taşınırız, Sarıyer'e, Maslak'a. Ne biliyim şöyle zemini daha sağlam bi yere. Söz bak bi daha içki miçki de yok.
- GÜNGÖR:** Söz mü ulan.?
- AZİZ:** Söz. bak iki gözüm önüme aksın.
- GÜNGÖR:** Sen ne dersin kalfa, tutar mı sence sözünü. Binnaz inanılır mı eniştene? Peki sen ne drsin Gülnaz, döneyimmi sence İstanbul'a? Peki boş koltuk, taraklar, kolonya, ustura, makas sizler ne dersiniz? Peki sen söyle puslu ayna, var mı şu adamda sözüne inanılacak birinin suratı?
- AZİZ:** Var ya var.
- GÜNGÖR:** Sana sormuyorum, puslu aynaya soruyorum. Hepimiz biliyoruz, Aziz'in sözünü tutacağı yok.
- AZİZ:** Güngör'üm benim. ayağının turabı, yollarına paspas olayım. Son bi şans ver bana: bak, hakikaten değişeceğim bu sefer. Yani galiba demek istiyorum, herhalde. Çabalayacağım kız.
- GÜNGÖR:** Sus be Aziz. Hiçbir şeye söz verme sakın. Bir daha sözünden döndüğünü, yalan söylediğini görmek istemiyorum senin. Ne demiş şair: ne kadar yalansız yaşarsak, o kadar iyi.
- AZİZ:** Tamam ulan. Ona da söz be. Söz bak bi daha hiç bir şeye söz vermeyeceğim. Yeminle söylüyorum bak, ekmeç kitap çarpsın. Hadi evet de güzelim, taş yerinde ağır be kadını.
- GÜNGÖR:** Kalfa?
- KALFA:** Buyur yenge.
- GÜNGÖR:** Bozuk paran var mı? *(kalfa ne olup bittiğini anlamadan bakar)* Bozukluğun oğlum, var mı? *(kalfa bi bozukluk çıkartıp uzatır)* Hadi, at bakalım havaya. İstanbul gelirse, yol gözüktü, dönüyoruz istanbul'a. Hadisene oğlum.

(Kalfa havaya bozukluğu atar ve para yere düştüğünde.)

GÜNGÖR: Aziz. git bak bakalım, ne gelmiş?

(Aziz bir an duraklar. Güngörün hadisene türünden bir jesti ile paraya doğru yürür. paraya bir bakar, sonra Güngöre, tekrar paraya. anlar...)

AZİZ: *(önce alçaktan)* İstanbul. *(sonra sevinçten havalara uçarak)* İstanbul! Bak İstanbul gelmiş Güngör. Hay, gözünü sevdiğimin İstanbul'u. Bak kalfa, sen de görüyorsun değil mi: İstanbul çıktı yazı turadan *(müzik girmeye başlar)*. Gözün aydın boş koltuk. Binnaz. Saksıdaki gül. Ustura, tarak, makas. Duydunuz mu ulan, dönüyoruz İstanbul'a! Ah, İstanbul ah. Sana şöyle bir samimi konuşayım mı.?
(Güngör'e fotoğraf verir) Biz sende en çok depreminden sağ kurtulabilme ihtimalini sevdik. Sallandığının hemen ertesi günü, sana yine şöyle bir tepeden bakabilme ihtimalini sevdik. *(müzik yükselir..)*